

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ „ΑΣΤΕΡΩΝ” ΤΟΥ ΧΩΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΝΟΡΜΑ ΣΉΡΕΡ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΙ' ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ !...

(Ένα τελευταίο αποκαλυπτικό άρθρο της διασημής Αμερικανίδος συγγραφέως, Άνιτας Λούς, για τη σαγηνευτική γόρσσα της θόνης Νόρμα Σήρερ).

ΗΠΩΣ έτυχε να διαβάσετε το βιβλίο μου «...Μά Παντρεύονται τις Μελ χροινές;» Είπε το συμπλήρωμα του πρώτου μυθιστορημάτος μου, «Η Άνδρες Προτιούν τις Ξανθές» που τόσο άρεσε στην Άμερική και στην Εύρώπη. Έ, λοιπόν! Αυτό το συμπλήρωμά του, το δεύτερο μυθιστορημά μου «...Μά παντρεύονται τις μελαχροινές» μου το ένεπνευσε ή μεγάλη και αγάπηστη φίλη μου Νόρμα Σήρερ, ή πιο γοητευτική μελαχροινή του Χόλλυγουντ.

Όταν για πρώτη φορά πάτησε το πόδι μου σ' αυτόν τον έπίγειο παράδεισο που λέγεται Χόλλυγουντ, κάθε γοητεία Μ' ένα άνεξήγητο τρόπο διαλύεται άποτομα όλη ή μαγεία του και τότε τα μαλλιά των μελαχροινών γυναικών παίρνουν τη «φρεβάν». Το μελαχροινό χρώμα τη νύχτα παίρνει κάτι το βελούδινο και κάνει το πρόσωπο άκατανίκητα σαγηνευτικό. «Α, πώς ν' άναστηθούν οι άνδρες στα μπλέ μάτια της Γκλόριας Σβάνσον, ή στην ταρκινική ματιά της: Λούις Βελξ ή της Καίτ Φράνσις; Πώς τέλος να βρουν τη δύναμη να κατανηύσουν την παράξενη μαγεία που εξασκεί πάνω τους ή μελαχροινή Νόρμα Σήρερ; Η γνωριμία μου λοιπόν με τη διάσημη «γόρσσα» μ'

έκανε να άναθεωρήσω τις ιδέες μου και να προσέξω ότι οι άνδρες προτιούν τις ξανθιές, μά παντρεύονται τις μελαχροινές !...

Η Νόρμα Σήρερ είχε σήμερα στο Χόλλυγουντ ό τύπος της άληθινής μοιραίας γυναίκας, του άγγέλου με τη διοβλική ψυχή. Δέν είχε μυστηριώδες, όπως ή Γκρέτα Γκάρμπο, ούτε σατανική όπως ή Μάρλεν Ντρίτχ, ούτε ένας τύπος νεα έρας «Νανάς», όπως ή Μαϊύ Γουόστ. Η Νόρμα Σήρερ είχε το ύλδδειγμα της «σοφιστικέτεν γούμαν», του παράξενου αυτού τύπου της γυναίκας του Νέου Κόσμου που δημιουργήθηκε μέσα στη τεχνητή και φαντασμαγορική άτμόσφαιρα του κινηματογραφικού περιβάλλοντος.

Τι είχε τώρα αυτή ή «σοφιστικέτεν γούμαν;» Είχε ή κατ' έξοχήν ραφινάτη γυναίκα, ή έξευγενισμένη, ή τρομερά σνόμπ σ' όλες τις εκδηλώσεις της. Η Νόρμα Σήρερ λοιπόν είχε ένα έκπληκτικά σαρκαστικό πνεύμα, μοναδικό για τις πιο σατανικές μηχανογραφίες, μια άγέρωχη ύπερηφάνεια, μια άπαρμιλλή κομψότητα κι' ένα τρελλό πάθος για την πολυτέλεια και τη διαφήμιση.

Είχε λοιπόν τόσο ψεύτικη; Ναι, είχε ψεύτικη για τους ξένους, για τους θαυμαστές της, για τον κόσμο. Θέλει να δείχνει πάντα ότι είναι άπειρος καλύτερα από τους τύπους των γυναικών που παρουσιάζει στην θόνη. Η Νόρμα Σήρερ είχε ήρεμη, στοχαστική, ύπολογιστική, ψύχραμη. Έτίσης είχε τρομερά φιλόδοξη και έφαρμομο πάντα στη ζωή της την άρχη: «Ο σκοπός άνιάζει τα μέσα».

Όταν άρχισε το κινηματογραφικό της στάδιο, ήταν ένα στεγνό, άσχημο και άνιπαθητικό κορίτσι. Μέχρι τότε κέρδιζε τη ζωή της δουλεύοντας ως υπάλληλος σε μια μικρή τράπεζα του Καναδά. Μά όπως είπαμε, είχε ύπερβολικά φιλόδοξη κι' έτσι μια μέρα πήρε την άποφαση να γίνει μια μεγάλη ήθοποιός του κινηματογράφου. Πώς τότε, αφού δέν την βοηθούσε τίποτα; Μά κάθε τρόπο! Άλένε σχετικώς ότι για να παντρευτεί τον 'Ιρβινγκ Τάλμπεργκ, έναν από τους διευθυντές της κινηματογραφικής εταιρείας «Φόξ» έστησε τις πιο κλιόπλοκες και διαβολικές παγίδες που μπορεί να σμορφή το γυναικεία για να «μπλέξει» έναν άνδρα. Κι' όμολογώ άδίστακτα ότι δέν

είχε άβάσιμες όλες α' αυτές ή διαδόσεις. Η ίδια ή Νόρμα Σήρερ μου όμολόγησε ότι παντρεύτηκε τον Τάλμπεργκ από ψυχρό ύπολογισμό, για να εξασφαλίσει την ύποστηρίξει της «Φόξ» και να πέτυχε έτσι το λανσάρισμα της ως μεγάλου «άστερος». Μά δέν πρόκειται να φαντασθήτε ότι ή Νόρμα Σήρερ μεταγερσίθηκε τά... άνύπαρκτα τότε θέληγτρά της για να σαγηνέψει τον σημερινό άντρα της. Κάθε άλλο! Άνιότα προς κάθε άλλη γυναίκα, προσπάθησε να προσελκύσει την προσοχή του με την άκαταδάμαστη θέλησή της, με το ζωηρό και πάντα ζυπνο πνεύμα της και με τη μεγάλη προσωπικότητα του χαρακτήρα της. Και το πέτυχε...

— Μια νύχτα, μου διηγήθηκε ή ίδια, ύστερα από το «γόρσισμα» μιας σκηνης, είχα έξανα έλθει, γιατί ό σκηνοθέτης δέν έμεινε εύχαριστημένος και με είχε άναγκάσει να παίζω αυτή τη σκηνή πάνω από είκοσι φορές. Σαπλώθηκα λοιπόν για να ξεκουραστώ σε μια ψάθινη πολυθρόνα, όταν άξαφνα είδα να παρουσιάζεται μπροστά μου ό πιο μισογύννη από τους κινηματογραφικούς διευθυντές του Χόλλυγουντ, ό είρων και άπλησίαστος 'Ιρβινγκ Τάλμπεργκ, ό κατόπιν σύζυγός μου.

«— Βλέπετε; Μού είπε χαμογελώντας σαρκαστικά. Αυτό το έπάγγελμα δέν είναι για όλες τις γυναίκες! Πότε θα πάρετε την άποφαση να... το έγκαταλείψετε;

«— Ποτέ! του άπάντησα άδωροπλή, θυμωμένη.

«— Θαυμάσια! μου είπε με το ίδιο σαρκαστικό χαμόγελο. Πηγαίνετε τώρα να κοιμηθήτε, Γιατί έν καθυστερήσετε, έτσι

Η Νόρμα Σήρερ

κι' ένα λεπτό τὸ πρωί, θά σὰς ἀντικαταστήσω ἀμέσως!...

«— Δὲν θά καθυστερήσω ! Τοῦ εἶπα μὲ πείσμα.

«— Εἰσαίτε τόσο βέβαια γιὰ τὸν ἑαυτὸν σας ; Ἀπόρρησε.

«— Ἀφοῦ δὲν θά κοιμηθῶ ! Τοῦ φώναξα. Ἔχω νὰ μελετήσω τὸ ρόλο μου.

Ἡ Ὁ Τάλμπεργκ μού ἔρωξε μιὰ λοξὴ ματιὰ, σὰ νὰ παραξενευτήκε κι' ἔφυγε χωρὶς νὰ προσθέσῃ τίποτε ἄλλο. Ὅσο γιὰ μένα, ἦμουν κατενθουσιασμένη. Εἶχα τὴ διαίτησιν ὅτι ὁ Τάλμπεργκ θά μὲ πρόσεχε στὸ ἔξῃς. Ἔτσι κι' ἔνινε. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, ἦθε στὸ στούντιο γιὰ νὰ δῆ ἂν ἦμουν ἀκριβῆς στὴν ὥρα μου. Περιττὸ νὰ σὰς πῶ ὅτι νὲ βρῆκε φρέσκη, ζωηρὴ, χωρὶς ἴχνος κωλύσεως στὸ πρόσωπο. Ἦξερα ὅτι ἔπαιζα τὴν τύχη μου κι' ἔλπετε νὰ τὴν κερδίσω. Γι' αὐτὸ, μιὰ ὥρα πρὶν πάω στὸ στούντιο, εἶχα πάρει ἕνα ντουξ κι' εἶχα κάνει ἕνα περιπάτο στὸν καθαρὸ ἀέρα. Ὁ πρωϊνὸς ἥλιος μού χάρισε ἕτσι ἕνα ροδαλὸ πρόσωπο ποῦ ἔκανε μεγάλῃ ἐντύπωσιν στὸν Τάλμπεργκ ! Κι' ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα, κάνοντας μιὰ ἔξαιρσι πού κατέπληξε ὅλο τὸ κόσμον, ἄρχισα νὰ μὲ προσέχη, ὅπως δὲν εἶχε προσέχη μέχρι τότε καμμιά γυναίκα... Τοῦ ἄρεσα, γιὰτὶ εἶχα ἀκατάβαστη θέλησιν καὶ προσηγορικότητα, δύο προτερήματα ποῦ δὲν τὰ εἶχε συναντήσει σὶς ἄλλες γυναῖκες τοῦ στούντιου καὶ τὰ ὅποια ἐπιθυμοῦσε νὰ ἔχη ἡ... σύντροφος τῆς ζωῆς του. Ὁ Τάλμπεργκ δὲν ἤθελε νὰ σπῆ μιὰ γυναίκα—κοίτικα, ἀλλὰ μιὰ γυναίκα—σύντροφος. Καὶ διάλεξε ἐμένα !»

Ἡ γῆ μου τὰ διηγῆθήκε αὐτὰ μὲ μεγάλῃ ἀπλότητα σὰ νὰ ἦταν τὸ φρικώτερο πρᾶγμα τοῦ κόσμου. Ἐίπε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, γιὰ τοὺς ὁποίους λέμε τίς εἰνε ἔξαιρητικὰ «τιχεροί», ἐνῶ γι' αὐτοὺς ἡ τύχη δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο, παρὰ μιὰ συνεχῆς κι' ἐπίμονη προσπάθεια καὶ μιὰ ἀλύγιστη θέλησι. Κι' ἀλήθεια, δύο «σοσιαριστὰν» κι' ἂν εἶνε ἡ Νόρμα Σῆρερ γιὰ τὸν κόσμον, τόσο ἀπλῆ, καλὴ καὶ ἀξιολάτρευτη εἶνε γιὰ λίγους σε-νοὺς φίλους της.

Ἡ γυναίκα αὐτὴ ποῦ «λανσάρει» τὴν μόδα στὸ Χόλλυγουντ κι' ἀπὸ ἐκεῖ σ' ὀλητὴν Ἀμερικὴ καὶ ἔτσι ἀποκαλεῖται «λημόσιος κίνδυνος ἀριθ. 1 γιὰ τοὺς ἄνδρες», εἶνε ἀθῶα σὰν ἕνα μικρὸ κορίτσι. Ὁ ἄνδρας της εἶχαν καὶ σαρκαστῆς πάντοτε, τίς ποῖζει ἕνα σωρὸ φάρσες, γιὰτὶ ἡ Νόρμα Σῆρερ, ὅταν ἔχει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη σ' ἕνα πρόσωπο, μπορεῖ νὰ πῆσῃ ὅτι τὴν πῶ ἐξωφρενικῆς φτώχειας. Ἔτσι συμβαίνει πολλὰ φορὲς νὰ φεῖνῃ ἐμφανικὰ τὴ νύχτα καὶ ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Νέα Ἰόρκη ἢ τὴν Φλωρίδα, γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν «ἀδερφὸν της ποῦ κινδυνεύει», ἐνῶ ἐκείνος πίνει ἡσυχα τὸ οὔτικόν του, σ' ἕνα νυκτερινὸ κέντρο τοῦ Χόλλυγουντ.

Ἡ Νόρμα Σῆρερ ἦταν ὅπως σὰς ἀνάφερα μιὰ φτωχὴ ὑπάλληλος κι' ὅμως σ' ἕνα ἔχει σχηματίσει μὲ τὴ δουλειὰ της στὸν κινηματογράφον καὶ μὲ τίς διάφορες ἐπιχειρήσεις της, μιὰ κολοσσιαία περιουσία. Ἐκτὸς ἀπὸ κινηματογραφικὸς «ἀστὴρ» εἶνε καὶ μιὰ ἀπὸ τίς περιφημότερες «μυνηνεσοῦν» τῆς Ἀμερικῆς ! Παιδεῖ στὸ Χρηματιστήριον κι' ἔχει ἕνα μεγάλο οἶκον μόδας καὶ πολυτίμων γουνακιῶν, μὲ ὑποκαταστήματα στὴ νέα Ἰόρκη, στὴν Οὐάσιγκτων καὶ στὸ Μοντρέαλ.

Ἡ ἀκατανίκητη αὐτὴ γόσησα ὥστόσο ἔχει ἕνα μεγάλο πάθος : τῆς διαρκῆ μεταμόρφωσί της. Σοδεύει κολοσσιαία ποσὰ στὰ ἴνστιτούτα καλλονῆς γιὰ τὴν ὡμορφιὰ της κι' οὐτὰ τὰ λεπτὰ εἶνε τὰ μόνα ποῦ δὲν λυπάται ἑξοθεῖονάς τα, γιὰτὶ οἱ αἰσθητικοὶ γυαροὶ αὐτῶν τῶν Ἰνστιτούτων, ἀπὸ στεγνῆ, ἀσκυμὴ καὶ ἀντιπαθητικὴ ποῦ ἦταν στὴν ἀρχὴ, τὴν μεταμόρφωσαν σὲ μιὰ δροσερῆ, ὡμορφὴ καὶ σαγηνευτικὴ γυναίκα. Μὰ θὰ τὸ κατόρθωσαν αὐτὸ ἀγαγε, ἂν ἡ Νόρμα Σῆρερ δὲν εἶχε τὴν θέλησιν, τὴν ἐπίμονη καὶ τὴν ὑπομονὴ νὰ μεταμορφωθῇ ; Ἀσφαλῶς ὄχι...

ΑΝΙΤΑ ΛΟΥΣ

ΑΙ ΠΡΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΕΚΚΟΛΑΦΙΣ ΤΩΝ ΑΥΓΩΝ ΤΗΣ ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΟΥ

Τὰ πειράματα τῆς τεχνητῆς ἐκκολάφσεως αὐγῶν στρουθοκαμήλου, προκαλοῦν πάντα τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πτηνοτρόφων.

Δυστυχῶς, τ' ἀλλεπάλληλα πειράματα ποῦγιναν ὡς τώρα γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ, ἀπὸ τίς μεγαλύτερες φέρμες τῆς Ὁμάχα καὶ τοῦ Λὸς Ἀντζελες δὲν πέτυχαν.

Καὶ τὸ ἐμπόδιο βρισκόταν στὴν θερμοκρασία ποῦ χρειαζέται ἀκριβῶς ἕνα οὐγὸ στρουθοκαμήλου γιὰ νὰ ἐκκολαφθῇ.

Τελευταία ὅμως, μιὰ ἄλλη πτηνοτροφικὴ φέρμα στὴ Φλωρίδα, κατόρθωσε, ἔπειτα ἀπὸ προσεχτικὴ παρακολούθησιν τῆς θερμοκρασίας, νὰ ἐκκολάψῃ μὲ εἰδικὸ μηχανήμα 15 αὐγὰ στρουθοκαμήλου.

Ἄν τὰ πειράματα αὐτὰ συνεχισθοῦν μὲ ἀνάλογες ἐπιτυχίες, δὲν θά παρέλθῃ πολλὸς καιρὸς καὶ ὁ καθένας θά μπορῇ νὰ προμηθευτῇ στρουθοκαμήλους μὲ τὴν βία ἐκκολα πού προμηθεύεται καὶ κόττες, διὰ τῆς τεχνητῆς ἐκκολάφσεως τῶν αὐγῶν.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΚΕΦΟΥ

ΕΥΘΥΜΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

(Ἄπ' τὴν περίφημον Συλλογὴ τοῦ Στεφάνου Ντυκέ.)

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

(Ὅπως τὸ χάραξε στὸν τάφο τῆς συζύγου του ἑνα... ἀπαρηγόρητος χῆρος)

Ἐπιθάβε κείται ἡ μακροτίς,
ἡ σύζυγός μου, ἡ λατρευτὴ μου...
Εὐρήκε τὴν ἀνάπαυσιν τῆς
κι' ἐγὼ—ἐπιτέλους!—τὴ δικὴ μου !

Η ΠΕΘΕΡΑ

Τὴν πεθερὰ μου τὴ φτωχεῖα
τῆ δάγκωσος κάποιον ὀχιά,
κρυμμένη στὸ γρασιδί.
Μ' ἄλλοιμόνῳ μου ! Συμφορὰ !
ἡ πεθερὰ μου εἶν' μιὰ χαρὰ
καί... ψόφησε τὸ φεῖδι !

Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Θὰ ἔδῳ τὸν ἀσθεῖ Ἄ ε υ τ ἔ ρ α βράδου,
διὰγινωσι θὰ κἀν ἀκριβῆ.
Τὴν Τ ρ ι τ ῆ θὰ τοῦ ὄσω ἀφθονο λάδι,
νὰ βγῆ ὡς τὴν Τ ε τ ὶ ρ τ ῆ τὴν αὐγὴ.
Τὴν Π ἔ μ π τ ῆ σοφολῶς ἔανε περδίκι.
Μὰ τί τὰ θέλεις ; Τὴν Π α ρ α σ κ ε υ ἡ
θὲ νὰ τοῦ πῶ ἰὰ κἀν διοθήκη;
καὶ ἂν ἡ κέυρα πᾶν καιονική,
Τὸ Σ ἄ β β α τ ο τὸν κέρον οὐτὸ θ' ὀσθήκη
καὶ θὰ τὸν ὀσφουεὶ τὴν Κ υ ρ ι α κ ῆ !

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ

(Στὸν τάφο ἑνὸς κλέφτη)

Ἐξοῦσα πάντα μ' ἀρπαγῆς,
Μὰ τώρα βρισκομαι—ὦ τί λύπη!—
βαθεῖα στὸ χῶμα δύο ὄργυιες,
γιατὶ ἄ ρ π α ἔ τ κ αὶ κάποιον γρήπτη !

Η ΝΤΡΟΠΑΛΗ

Ἡ δεσποινὴς Ἀδέλα. Κι' ὅποιος τὴ βλέπει τώρα
ἡ τόσο πρδαλή. Μπορεῖ γι' αὐτὴ νὰ πῆ :
μιὰ κόκκινη κορδέλλα —...Κοκκίνισε ὡς τίς τριχῆς
φορεῖ στὴν κεφαλῇ. ἀπ' τὴν πολλὴ ντροπῇ !

ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΝΟΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΟΥ

Ἄγάπη μου, καλὴ μου, Τὸν ἔρωτὰ μου ὀβθσε !
ποῦ μ' ἀναφες φωτιά, Δὲν βλέπεις τίς φωτιές του ;
βαθεῖα μέσ' στὴν ψυχὴ μου Ἐχεις καθῆκον!... Τρέξε !
μὲ μιὰ μόνο ματιὰ. Ἄφου, ἀλλῶστε, εἶσαι
Τι μὲ φοβάσαι ; Ἐλα ! γυ αἶκα πυροσβέστου !

ΟΙ ΔΥΟ ΓΑΣΚΩΝΟΙ

Κάποιον μέρα, δύο Γασκῶνοι
στὸ Παρίσι εἶχαν σ' αθεῖ
καὶ τοῦ Ἄιφελ τοῦ πύργου
κότταζαν τὴν κορυφῇ.
Καὶ ὁ ἕνας λέει στον ἄλλο :
— Ἐχω μίαν θυατὰ.
Βλέπω ἐκεῖ ψηλὰ στὸν πύργον
κάποιον μωῖγα ποῦ πετᾷ !
Καὶ ὁ ἄλλος τοῦ ἀπαντᾷ :
Δὲν εἶν' τίποτε αὐτὸ,
γιατὶ καὶ ἐγὼ ἀκούω
τῶν φτερῶν τῆς τὸ βουητὸ !.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

(Εἰς ἡλίθιον)

Παρέδωσες τὸ πνεῦμα,
ὦ φίλε ἀγαπητέ...
Μὰ εἶχες τέτοιο πρᾶγμα
εἰς τὴν ζωὴν ποτέ ;